

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคออทิสติกถูกกล่าวถึงมากขึ้นในปัจจุบัน โดยทั่วโลกพบความชุกของโรคออทิสติกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง กระทรวงศึกษาธิการ (2552) จึงได้กำหนดให้บุคคลออทิสติก เป็นบุคคลที่มีความบกพร่อง 1 ใน 9 ประเภทความพิการ ตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคณพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 สมาคมจิตแพทย์อเมริกัน (American Psychiatric Association, 2013: 50 – 74) ได้กำหนดนิยามเกณฑ์ความบกพร่องทางสุขภาพจิต รวมทั้งระดับสติปัญญา ในชุดปัจจุบันที่ใช้อยู่เป็นเล่มที่ 5 (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Fifth Edition: DSM - 5) ได้ให้นิยามภาวะออทิสซึมใหม่ตามอาการและพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกใน 3 ด้าน คือ ด้านสังคม ด้านการสื่อสาร และด้านพฤติกรรม โดยรวม 2 ด้านแรกไว้ด้วยกันเหลือ 2 ด้านใหญ่คือ 1) ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (ภาษาและทักษะทางสังคม) และ 2) ด้านพฤติกรรม (ที่ซ้ำ ๆ และอยู่ในวงแคบ) เด็กออทิสติกจึงมีความบกพร่องทางพัฒนาการซึ่งแสดงให้เห็นได้ตั้งแต่วัยเด็กเล็ก มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน คือความสามารถในการสื่อสาร การคิด ความรู้สึก จินตนาการ และการสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น เด็กออทิสติก มีรูปแบบของอาการตามความแตกต่างระหว่างบุคคล จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือจากผู้เกี่ยวข้องทั้ง พ่อแม่ แพทย์ ทีมสหวิทยาการ ครู และบุคคลในสังคมโดยเร็วที่สุด เพื่อให้เรียนรู้เกี่ยวกับการดูแลตนเอง เช่น การพัฒนาการสื่อสาร การพัฒนาทางสังคม การพัฒนาความคิด การพัฒนาทักษะทางกล้ามเนื้อมัดใหญ่ กล้ามเนื้อมัดเล็ก การรับรู้สัมผัส การแก้ปัญหาทางพฤติกรรม การใช้ยุทธศาสตร์การสอน ตามลักษณะที่เป็นจุดเด่นและข้อจำกัดของเด็กออทิสติก และการจัดการเรียนรวม ตลอดจนการส่งต่อเด็กออทิสติกเพื่อรับการศึกษาในชั้นที่สูงขึ้น และการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคม และดำเนินชีวิตอย่างอิสระต่อไป (สมพร หวานเสร็จ, 2552: 1) การจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก จึงเป็นโจทย์ท้าทายศักยภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถานศึกษาต่าง ๆ ที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ เพื่อเพิ่มศักยภาพและคุณภาพของเด็กออทิสติกให้สามารถดำรงตนได้อย่างสมเกียรติภูมิของความเป็นมนุษย์

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งตามมติคณะรัฐมนตรี และกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2543 มีบทบาทหน้าที่สำคัญประการแรกคือ การให้บริการในลักษณะศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (Early Intervention: EI) และ

เตรียมความพร้อมสำหรับคนพิการทุกประเภท เพื่อเข้าสู่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนอนุบาล โรงเรียนเรียนร่วม โรงเรียนเฉพาะความพิการ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในปีการศึกษา 2558 ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานีได้ให้บริการผู้เรียนที่เป็นเด็กพิการทุกประเภทจำนวน 523 คน ปีการศึกษา 2559 จำนวน 603 คน และปีการศึกษา 2560 จำนวน 632 ในจำนวนนี้มีผู้เรียน ซึ่งเป็นเด็กออทิสติกมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง คือ ปีการศึกษา 2558 จำนวน 41 คน ปีการศึกษา 2559 จำนวน 53 คน และปีการศึกษา 2560 จำนวน 64 คน จากข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา สถานศึกษาในรายงานประจำปี ปีการศึกษา 2560 ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี (2561: 80 - 82) ผลการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษ พบว่า ด้านคุณภาพ ผู้เรียน มีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ดังนี้ ควรมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน มีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ปรับวิธีการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ ศักยภาพ ลักษณะความพิการของผู้เรียน ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหาร สถานศึกษา มีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ดังนี้ ผู้บริหารควรพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน มีประสิทธิภาพส่งผลสัมฤทธิ์ต่อการพัฒนาผู้เรียน กระตุ้นให้บุคลากรริเริ่มในการนำวิธีการ เทคนิค การสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนจนได้รับการยอมรับและเป็นแบบอย่างได้ เสริมสร้างความร่วมมือที่ีระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อการพัฒนาสถานศึกษาและพัฒนา คุณภาพผู้เรียน พัฒนาสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ด้านการจัดกระบวนการ เรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา คือ ครูควรมีเทคนิคการสอน เหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพและประเภทความพิการของผู้เรียน ส่งเสริมให้จัดกิจกรรม โครงการต่าง ๆ ที่ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลให้มากขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึก ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างอิสระ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้สามารถเรียนรู้เต็มศักยภาพ ปรับวิธีการ ประเมินผลผู้เรียนให้ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย คำนึงถึงศักยภาพ และสภาพความพิการและ พัฒนาการของผู้เรียน

ผลการเสวนาของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัด ปัตตานี ประกอบด้วย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครู และบุคลากร เพื่อสะท้อนปัญหา และให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนา ผู้ร่วมเสวนามีความเห็นสำคัญร่วมกันว่า ควรพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กออทิสติกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากพฤติกรรมของเด็กออทิสติกมีปัญหาที่สลับซับซ้อน ครูที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งใหม่และ ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบการเรียนการสอนเด็กออทิสติกประสบปัญหาอย่างมากในการจัดการ เรียนรู้ให้กับเด็กออทิสติก (ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี, 2561: 15 - 20) และจาก

รายงานผลการศึกษาคความพึงพอใจในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ปีการศึกษา 2560 พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนเด็กออทิสติกได้ให้ข้อเสนอแนะในด้านการจัดการศึกษาไว้ว่า การเลี้ยงดูบุตรที่เป็นออทิสติกมีความยากลำบากมาก อยากให้คุณครูจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จัดให้เด็กได้เรียนรู้และปรับตัว เชื่อมต่อการดำเนินชีวิตที่อิสระในสังคมเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป ครูควรมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพมากขึ้น ครูควรให้คำปรึกษากับผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการ การปรับพฤติกรรมผู้เรียนให้มากขึ้น (ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี, 2561: 28)

จากการศึกษาสภาพปัญหาดังกล่าวขอปรับการบริหารงานศูนย์การศึกษาพิเศษที่มีบทบาทหน้าที่สำคัญที่สุดคือ การให้บริการในลักษณะศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อมสำหรับคนพิการทุกประเภท ผู้วิจัยได้สรุปประเด็นปัญหาที่สำคัญที่จะต้องเร่งดำเนินการแก้ไข คือการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติกที่มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับ สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลให้มากขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างอิสระ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้สามารถเรียนรู้เต็มศักยภาพ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching)

การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง พัฒนามาจากโปรแกรม TEACCH (Treatment and Education of Autistic and Related Communication Handicapped Children) จากมหาวิทยาลัยนอร์ทแคโรไลนา ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นการเน้นการสอนอย่างมีระบบ ขั้นตอน และการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับเด็กเป็นหัวใจสำคัญ โดยมีการจัดห้องเรียนให้เป็นระบบ จัดตารางเวลากิจกรรมต่าง ๆ ที่แน่นอน และมีความคาดหวังที่ชัดเจน ทำให้เด็กรู้ว่าเขาต้องทำอะไรบ้าง และสอนอย่างมีขั้นตอน วิธีการสอนจะเน้นใช้ภาพมากกว่าเสียง สอนให้สื่อสารโดยใช้รูปหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ วัสดุอุปกรณ์ และกิจกรรมต่าง ๆ จัดให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ถูกทำให้เบี่ยงเบนหรือหันเหความสนใจ เป็นกระบวนการการเชื่อมโยงภาพที่เห็นกับวัตถุอุปกรณ์ในมิติต่าง ๆ ผู้เรียนสนใจในรายละเอียดหรือเลือกในส่วนที่สนใจ การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง มีองค์ประกอบที่สำคัญประกอบด้วย การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) ตารางเวลา (Schedules) ระบบงาน (Work Systems) และ การใช้โครงสร้างภาพและข้อมูล (Visual Structure and information) (Mesibov, G. B., Shea, V. and Schopler, E., 2004: 35–47) ส่วนฮูม (Hume, K., 2018) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างส่งเสริมให้เด็กมีอิสระในการทำงาน ที่ห้องเรียน ที่บ้าน ที่โรงเรียนและชุมชน ลดปัญหาพฤติกรรม สภาพแวดล้อมที่เป็นโครงสร้างจะเป็นเครื่องมือในการจัดการกับพฤติกรรม ทำให้เด็กทำนายสถานการณ์ สังเกต และลดความก้าวร้าว ผ่อนคลาย

เด็กสามารถอ่านรูปและทำความเข้าใจได้ง่าย ว่าควรทำอะไรในเวลานั้น โครงสร้างที่จัด มีความปลอดภัยสำหรับเด็ก สภาพแวดล้อมที่เป็น โครงสร้างทำให้เด็กรู้สึกสงบ เนื่องจากรู้สึก ว่างใจในสถานการณ์ที่รองรับความปลอดภัย โครงสร้างเป็นการให้ข้อมูลที่ตรงไปตรงมาใน สถานการณ์ปัจจุบัน การใช้ภาพช่วยให้เด็กมุ่งสนใจว่าจะทำอะไรของตนเองที่จำเป็นต้องทำให้ บรรลุความสำเร็จ ประกอบด้วย โครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) ตารางเวลา (Schedules) ระบบงาน (Work Systems) กิจวัตรประจำวันและการใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้วยภาพ (Routines and Visual Strategies) และองค์ประกอบของ โครงสร้างภาพ (Visual Structure of Materials) และจาก ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง เช่น ศิริพร หอมคำวะ (2554) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการใช้โปรแกรมแลกเปลี่ยนภาพเพื่อการสื่อสารในเด็กออทิสติก สถาบัน พัฒนาการเด็กราชนครินทร์ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การใช้โปรแกรมแลกเปลี่ยนภาพเพื่อ การสื่อสารในเด็กออทิสติกอายุ 5 - 7 ปีที่มีระดับความรุนแรงของโรคระดับ ปานกลางจำนวน 3 ราย ในช่วง 3 เดือน สามารถพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนทั้ง 3 ราย สุมณมาลย์ ศิริเนตร (2555) ได้ศึกษาการสื่อสารความต้องการของนักเรียนออทิสติก อายุ 9 ปี โดยใช้ เทคนิคการแลกเปลี่ยนภาพ ซึ่งพบว่าหลังจากสอนโดยใช้เทคนิคการแลกเปลี่ยนภาพ นักเรียนออทิสติก มีทักษะ การสื่อสารความต้องการที่ดีขึ้น สามารถเป็นผู้ริเริ่มสื่อสารได้เอง และหยิบภาพที่ต้องการยื่นให้ผู้ฝึก เพื่อแลกเปลี่ยนสิ่งที่ต้องการได้ และชลธิชา สุศาลักษณ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องการลดพฤติกรรมซ้ำ ๆ ของเด็กออทิสติกโดยการออกกำลังกายแบบมีโครงสร้างทางสายตา โดยวิธีการ TEACCH มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมซ้ำ ๆ ของเด็กออทิสติก โดยการออกกำลังกายแบบมีโครงสร้าง ทางสายตา โดยวิธีการ TEACCH และ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมซ้ำ ๆ ของเด็กออทิสติก ก่อนและ หลังการออกกำลังกายแบบมีโครงสร้างทางสายตา โดยวิธีการ TEACCH ผลการศึกษาพบว่า เมื่อใช้ โปรแกรมการออกกำลังกายแบบมีโครงสร้างทางสายตา โดยวิธีการ TEACCH เป็นเวลา 5 วัน ต่อ สัปดาห์ อย่างต่อเนื่อง นักเรียนทั้ง 5 คน สามารถลดพฤติกรรมซ้ำ ๆ ของเด็กออทิสติกได้

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก วิเคราะห์ข้อมูลบริบทของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และนำ ผลจากการศึกษาดูงานเชิงลึกโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 3 โรงเรียนที่ประเทศออสเตรเลีย พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง เกิดประโยชน์และส่งผล ต่อพัฒนาการของเด็กออทิสติกอย่างมาก การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างให้ประสบความสำเร็จ จำเป็นจะต้องมีรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ที่ดี การบริหารจัดการการเรียนรู้เป็นหน้าที่และ ความรับผิดชอบของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จ เมื่อการบริหาร จัดการเรียนรู้ของผู้บริหารประสบความสำเร็จ จะทำให้การจัดการเรียนรู้ของครูเป็นไปอย่างมีระบบ

มีมาตรฐาน และมีขั้นตอนการดำเนินการแบบเดียวกัน ทำให้ครูสามารถใช้ทรัพยากรในการจัดการเรียนรู้ร่วมกันได้อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน สามารถฝึกกำลังใจ สร้างความร่วมมือแบ่งปันองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ระหว่างกันและกันได้

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี จึงได้นำการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างมาใช้ในการพัฒนาศักยภาพเด็กออทิสติก ตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 โดยใช้ 4 องค์ประกอบหลักคือ การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) การใช้ตารางกิจกรรม (Activity Schedule) การใช้ระบบงาน (Work Systems) และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies) จากการรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากไม่มีรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน ไม่มีคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก เพื่อให้กับบุคลากรใหม่ได้ศึกษาและนำไปใช้ การจัดการเรียนรู้ของครูขาดความต่อเนื่อง การนิเทศ ติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างยังไม่เป็นระบบ (ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี, 2561: 25) จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาจึงนำมาสู่การพัฒนาในรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ และเด็กออทิสติกได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม อีกทั้งยังสามารถเผยแพร่ให้กับศูนย์การศึกษาพิเศษอื่นที่สนใจได้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการเรียนรู้ต่อไป

ผู้วิจัยจึงนำแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และประเด็นปัญหาดังกล่าว พัฒนาเป็นรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และได้ดำเนินการวิจัยพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์เพื่อการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
2. เพื่อสร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีแนวทางที่ชัดเจนในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก
3. ครู ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก สามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นไปตามหลักสูตรสถานศึกษาและตามมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์การศึกษาพิเศษ และเป็นแบบอย่างได้
4. เด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้รับการพัฒนา ทักษะด้านต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ ส่งผลให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามลำดับ อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มุ่งเน้นพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

2. เนื้อหาในการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัยด้านเนื้อหา ดังนี้

2.1 องค์ประกอบของการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี คือ “PODCAR” ประกอบด้วย การวางแผน (Plan: P) การจัดองค์กร (Organize: O) การดำเนินการ (Do: D) การควบคุม (Control: C) การแก้ไขปรับปรุง (Act: A) และการรายงาน (Report: R)

2.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ประกอบด้วย การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) การใช้ตารางกิจกรรม (Activity Schedule) การใช้ระบบงาน (Work Systems) และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies)

2.3 องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินงาน ระบบสนับสนุน และการนำรูปแบบไปใช้

3. กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาวิจัย จำแนกตามระยะที่ศึกษา ได้ดังนี้

3.1 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ในระยะที่ 1 มีกลุ่มเป้าหมายซึ่งเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) รวมทั้งสิ้น 15 คน โดยมีเกณฑ์ในการเลือกตามสถานภาพ ดังนี้

3.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นครูที่ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีประสบการณ์ในการบริหารที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี อย่างน้อย 3 ปี จำนวน 1 คน

3.1.2 ครู มีเกณฑ์ในการเลือก คือ

3.1.2.1 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงาน ที่มีประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงานอย่างน้อย 3 ปี จำนวน 4 คน

3.1.2.2 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตร หัวหน้างานวัดผลและประเมินผล ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานอย่างน้อย 3 ปี จำนวน 3 คน

3.1.2.3 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก ที่มีประสบการณ์ในการสอนเด็กออทิสติกอย่างน้อย 3 ปี จำนวน 4 คน

3.3.1 ผู้ปกครอง มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่รับบริการเตรียมความพร้อมและให้การช่วยเหลือระยะแรกเริ่มอย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา 2562 และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 3 คน

3.2 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยระยะที่ 2 สร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ในระยะที่ 2 มีกลุ่มเป้าหมายซึ่งเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอน รวมทั้งสิ้น 17 คน โดยมีเกณฑ์ในการเลือกตามสถานภาพ ดังนี้

3.2.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การสอนสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ 5 ปีขึ้นไป และมีตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ขึ้นไป จำนวน 3 คน

3.2.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ 10 ปีขึ้นไป ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ และมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 8 คน

3.2.3 ครูผู้สอน มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นครูที่มีวิทยฐานะชำนาญการขึ้นไป และมีประสบการณ์สอนเด็กออทิสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษ 5 ปี ขึ้นไป จำนวน 6 คน

3.3 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ในระยะที่ 3 นี้ ได้ดำเนินการทดลองใช้ที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา โดยมีกลุ่มเป้าหมายซึ่งเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จาก ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง และเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ปฏิบัติหน้าที่หรือมารับบริการในปีการศึกษา 2562 ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญรวมทั้งสิ้น 37 คน โดยมีเกณฑ์ในการเลือกตามสถานภาพ ดังนี้

3.3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นผู้ดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ และครูที่ได้รับแต่งตั้งจากผู้อำนวยการสถานศึกษาให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการ จำนวน 2 คน

3.3.2 ครู มีเกณฑ์ในการเลือก คือ

3.3.2.1 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงาน จำนวน 4 คน

3.3.2.2 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตร หัวหน้างานวัดผลและประเมินผล จำนวน 3 คน

3.3.2.3 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอน ห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก จำนวน 3 คน

3.3.3 เด็กออทิสติก มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นเด็กออทิสติกห้องเรียนเตรียมความพร้อมระยะแรกเริ่มของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรของสถานศึกษา คือ หลักสูตรสำหรับเด็กพิการที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่ม

ของศูนย์การศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2558 ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และมารับบริการอย่างต่อเนื่องคือ มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของเวลาเรียนทั้งหมด ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 18 คน

3.3.4 ผู้ปกครอง มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นผู้ปกครองของเด็กออทิสติกห้องเรียนเตรียมความพร้อมของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 5 คน

4. ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

ปีการศึกษา 2562 ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2562 ถึงวันที่ 30 เมษายน 2563

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก หมายถึง แบบจำลองที่สร้างจากสภาพจริงในการดำเนินการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ที่นำมาใช้ในการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู และส่งเสริมพัฒนาการของเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ซึ่งมีองค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย

1.1 **หลักการ** หมายถึง สาระสำคัญที่กำหนดไว้เป็นแนวทางปฏิบัติในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

1.2 **วัตถุประสงค์** หมายถึง เป้าหมาย หรือผลการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ที่ต้องการให้บรรลุหรือประสบความสำเร็จ

1.3 **ขั้นตอนการดำเนินงาน** หมายถึง รายละเอียดต่าง ๆ ของกระบวนการการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ตามองค์ประกอบที่ทำการศึกษาคือ “PODCAR” ประกอบด้วย

1.3.1 **การวางแผน (Plan: P)** หมายถึง กระบวนการคิดเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก เพื่อให้เกิดผลที่ต้องการ เป็นการเตรียมขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมาย

1.3.2 **การจัดองค์กร (Organize: O)** หมายถึง การกำหนดโครงสร้าง การแบ่งงาน การกระจายงาน และมอบหมายหน้าที่ผู้รับผิดชอบ เพื่อให้การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย

1.3.3 **การดำเนินการ (Do: D)** หมายถึง การปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ โดยผู้บริหารจะเป็นผู้จัดการองค์กร การบังคับบัญชา ประสานงานติดต่อสื่อสารกัน การบริหาร

บุคคล การบริหารงบประมาณ การสรรหาทรัพยากร และการจูงใจเพื่อให้การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก เกิดประสิทธิภาพ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ซึ่งประกอบด้วย การจัดโครงสร้างทางกายภาพ การใช้ตารางกิจกรรม การใช้ระบบงาน และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง

1.3.4 การควบคุม (Control: C) หมายถึง การนิเทศ ติดตามและประเมินผล การจัดกิจกรรมที่สำคัญของการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และกระบวนการที่กำหนด

1.3.5 การแก้ไขปรับปรุง (Act: A) หมายถึง การนำผลการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลมาปรับปรุงการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3.6 การรายงาน (Report: R) หมายถึง การจัดทำเอกสารหรือสื่อในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อนำเสนอผลที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ทั้งในระดับห้องเรียนภาพรวมของสถานศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้ของครู ผลการพัฒนาผู้เรียน และความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอในช่องทางต่าง ๆ ให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ

1.4 ระบบสนับสนุน หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่ช่วยอำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ ให้มีการใช้และจัดหาทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกัน เพื่อช่วยให้การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง มีความสะดวก คล่องตัว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.5 การนำรูปแบบไปใช้ หมายถึง ประเด็นที่ควรคิดทบทวน ใ้ตรงตรง ก่อนการนำรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ไปปฏิบัติจริง รวมถึงแนวทางการวัดผลประเมินผล

2. เด็กออทิสติก หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องตามอาการหรือพฤติกรรมที่แสดงออก ในด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่มีปัญหาด้านภาษาและทักษะทางสังคม และด้านพฤติกรรมที่ทำซ้ำ ๆ และอยู่ในวงแคบ ที่ได้รับการตรวจวินิจฉัยจากแพทย์และมีบัตรประจำตัวคนพิการที่ระบุประเภท ความพิการ “ออทิสติก” ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรสำหรับเด็กพิการที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่ม ของศูนย์การศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2558 ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เข้ารับบริการเตรียมความพร้อมและให้การช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม ที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในปีการศึกษา 2562

3. สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง หมายถึง สภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ใน 6 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การดำเนินการ การควบคุม การแก้ไขปรับปรุง และการรายงานผล

4. ปัญหาของการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคของการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ใน 6 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การดำเนินการ การควบคุม การแก้ไขปรับปรุง และการรายงานผล

5. แนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง หมายถึง กระบวนการนำทางในการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ให้ประสบความสำเร็จ ใน 6 ด้าน คือ การวางแผน การจัดองค์กร การดำเนินการ การควบคุม การแก้ไขปรับปรุง และการรายงานผล

6. คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง หมายถึง เอกสารแนวทางในการนำรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ไปใช้ ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้ คำนำ คำชี้แจงการใช้คู่มือ สารบัญ บทนำ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ตัวชี้วัดความสำเร็จ เอกสารอ้างอิง และภาคผนวก

7. การประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ หมายถึง ระดับผลการตัดสินคุณค่าเกี่ยวกับประสิทธิภาพของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 4 มิติ คือ

7.1 ความถูกต้อง หมายถึง มาตรฐานที่ทำให้แน่ใจว่ารูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบมีการดำเนินการอย่างถูกต้องตามหลักวิธีการที่น่าเชื่อถือ

7.2 ความเหมาะสม หมายถึง มาตรฐานที่ทำให้แน่ใจว่า รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบมีการดำเนินการอย่างถูกต้อง เป็นไปตามขั้นตอนและวิธีการที่ส่งผลต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้ดี

7.3 ความเป็นไปได้ หมายถึง มาตรฐานที่ทำให้แน่ใจว่ารูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบจะดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ทรัพยากรและเงื่อนไขที่กำหนด

7.4 ความมีประโยชน์ หมายถึง มาตรฐานที่ทำให้แน่ใจว่ารูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ สามารถตอบสนองความต้องการและเกิดประโยชน์กับผู้ใ้

8. ผลการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ระดับการปฏิบัติของการดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของครู ซึ่งจะต้องดำเนินการ 4 ด้าน ดังนี้

8.1 การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) หมายถึง วิธีการปรับเปลี่ยนพื้นที่ของสภาพแวดล้อมโดยการจัดวางสื่อ วัสดุ และครุภัณฑ์ทางการศึกษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้กับเด็กออทิสติก เพื่อให้เด็กออทิสติกเข้าใจว่ากิจกรรมใดเกิดขึ้น ในแต่ละพื้นที่ของห้องเรียนในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ช่วยให้เด็กออทิสติกเข้าใจถึงความหมายของสถานที่ที่ทำการกิจกรรม และสิ่งของต่าง ๆ ได้เช่น การจัดพื้นที่เฉพาะให้นักเรียนทำกิจกรรมแต่ละอย่าง การจัดมุมที่นักเรียนต้องทำเป็นกิจวัตรประจำวัน เช่น ช่อกเก็บสิ่งของกับที่แขวนกระเป๋า การจัดพื้นที่ทำงานอิสระ การจัดมุมกระตุ้นประสาทสัมผัส สร้างมุมต่าง ๆ เช่น มุมกิจกรรมกลุ่ม มุมกิจกรรมเดี่ยว เป็นต้น

8.2 การใช้ตารางกิจกรรม (Activity Schedule) หมายถึง การจัดการตารางในลักษณะเป็นรูปภาพที่เป็นรูปธรรม แสดงให้นักเรียนเห็นถึงกิจวัตรประจำวันที่จะต้องทำตามลำดับ แสดงให้รู้ว่าจะต้องทำอะไร ที่ไหน แบ่งเป็นตารางรายสัปดาห์ ตารางกิจกรรมประจำวัน และตารางกิจกรรมรายบุคคล จัดทำในรูปแบบของตารางภาพหรือตารางเวลา ซึ่งแสดงให้เห็นลำดับการทำงานจากซ้ายไปขวา หรือจากบนลงล่าง

8.3 การใช้ระบบงาน (Work Systems) หมายถึง การจัดเรียงขั้นตอนการทำงาน อย่างเป็นระบบเพื่อให้เด็กสามารถเข้าใจขั้นตอนการทำงานได้อย่างชัดเจน การให้ข้อมูลการทำงานที่สมบูรณ์ และเป็นอิสระด้วยตนเอง ซึ่งจะสอนให้นักเรียนรู้ว่าทำอะไรให้งานสำเร็จ นำเสนอขั้นตอนระเบียบของงาน เพื่อให้เด็กออทิสติกเรียนรู้ที่จะทำงานได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่น หรือพึ่งพาให้น้อยที่สุด

8.4 การใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies) หมายถึง การนำสิ่งของที่เป็นของจริง ภาพเคลื่อนไหว ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพลายเส้น แผ่นป้ายและสัญลักษณ์ ซึ่งนำมาจัดทำอย่างเป็นระบบเพื่อให้เด็กออทิสติกเกิดการเรียนรู้จากการมองเห็น เป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยให้เด็กออทิสติกดำเนินกิจกรรมหรือเหตุการณ์ระหว่างวันได้สำเร็จ เข้าใจกรอบของเวลาในแต่ละกิจกรรมอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม กระบวนการคิด โครงสร้างความคิดการเรียนรู้ของเด็กออทิสติกที่เกิดจากการจดจำจากการเรียนรู้ผ่านการมอง

9. ผลการพัฒนาผู้เรียน หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กออทิสติก ตามทักษะการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา คือ กลุ่มทักษะพื้นฐาน และกลุ่มทักษะจำเป็นเฉพาะ ความพิการสำหรับเด็กออทิสติก ซึ่งกำหนดไว้เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) โดยเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา

10. การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ใน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การจัดโครงสร้างทางกายภาพ การใช้ตารางกิจกรรม การใช้ระบบงาน และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง

11. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับของความรู้สึกลงในทางบวกของผู้เกี่ยวข้องที่มีต่อการดำเนินการของรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การดำเนินการ การควบคุม การปรับปรุงแก้ไข และการรายงานผล